N.o 96.

DZIENNIK URZĘDOWY
Departamentu Płockiego.

w Płocku, dnia 1. Sierpnia 1812.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

I. Urządzenia.

Z wydziału administracyynego sekcyi I. Względem expedycyi i oclenia towarów i produktów, pocztą przesyłaiących się.

PREFEKT departamentu Płockiego. Urządzenie z treści powyżéy nadmienione, przez JW. Ministra skarbu pod dniem 15. Czerwca r. b. wydane, i w dzienniku departamentowym poniżéy umieszczone, do powszechnéy wiadomości podaię.

Płock, dnia 26. Lipca 1812.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

MINISTER przychodów i skarbu. Gdy wydana dla Komor celnych względem pobierania, a dla urzędów konsumpcyynych, względem kontrollowania cła instrukcya, znayduiąca się przy Instruktarzu generalnym, z powodu zadzierżawienia dochodów konsumpcyynych po wielu miastach rozpoczętego, w skutku dekretów Nayiaśnieyszego Pana z dnia 14. Lutego roku bieżącego artykułu X. i z dnia 14. Lutego tegoż roku artykułu także 10. co do towarów przesyłaiących się pocztą, iuż na dal dopełnioną bydź nie może; przeto Minister skarbu porozumiawszy się z generalną Dyrekcyą poczt Xięstwa Warszawskiego, uznał za rzecz potrzebną następuiące wydać urządzenie, obowięzuiące tak władze skarbowe, iako też pocztowe.

DZIAŁ I. O towarach i obiektach pocztą do kraiu Xięstwa Warszawskiego wchodzących, a do konsumpcyi wewnętrznéy przeznaczonych.

§ 1. Paki z towarami i obiektami pocztą do kraiu wchodzące, a adressowane do miast departamentowych, iako to:

a) do Warszawy. b) do Krakowa. c) do Poznania. d) do Bydgoszczy. e) do Lublina. f) do Kalisza. g) do Radomia. h) do Płocka. i) do Łomży. k) do Siedlec, niemniey do miast nie departamentowych, ale w używaniu prawa remissowego będących, to iest: l) do Rawicza. m) do Torunia. n) do Terespola. o) do Wielenia w departamencie Bydgoskim, tudzież do miast i mieysc pogranicznych, w których exystuią Komory główne celne, lub też urzędy celno-konsumpcyyne, iako to:

W departamencie Poznanskim. 1. do Sierakowa. 2. do Miedzychoda. 3. do Skwierzyny. 4. do Bledzewa. 5. do Miedzyrzecza. 6. do Broyc. 7. do Babimostu. 8. do Kargowy. 9. do Wschowy. 10. do Schlichtyngowa. 11. do Leszna. 12. do Bojanowa. 13. do Zdun. 14. do Jutrosina.

W departamencie Warszawskim. 15. do Nowego dworu.

W departamencie Krakowskim. 16. do Czeladzi. 17. do Chełmka. 18. do Opatowka.

W departamencie Kaliskim. 19. do Czarnego lasu. 20. do Herbów. 21. do Kempna. 22. do Królewskiéy Grobli. 23. Krzepic. 24. Praszki. 25. Szulmierzyc.

W departamencie Radomskim. 26. do Gągolina. 27. do Sandomierza. 28. do Zawichostu.

W departamencie Bydgoskim. 29. do Chełmna. 30. do Czarkowa. 31. do Fordona. 32. do Gaci. 33. do Koronowa. 34. do Liczbarga. 35. do Lubawy. 36. do Łasina. 37. do Łobżenicy. 38. do Myszek. 39. do Nowegomiasta. 40. do Ossy. 41. do Piły. 42. do Trzcianki. 43. do Witowa. 44. do Więcburga. 45. do Włoki.

W departamencie Lubelskim. 46. do Borowa. 47. do Dołhodyczowa. 48. do Dubienki. 49. do Kryłowa. 50. do Krzeszowa. 51. do Lipy. 52. do Łuszkowa. 53. do Tarnogrodu. 54 do Tomaszowa.

W departamencie Płockim. 55. do Chorzel. 56. do Janowa. 57 do Mławy. 58. do Myszynca.

W departamencie Łomżynskim. 59. do Alexoty. 60. do Augustowa. 61. do Kiduł. 62. do Kolna. 63. do Łososny. 64. do Nowegomiasta. 65. do Nura. 66. do Raczek. 67. do Szczucina. 68. do Tykocina. 69. do Wierzbołowa.

W departamencie Siedleckim. 70. do Gnoyna. 71. do Kolnia. 72. do Włodawy, przy wchodzie do kraiu nie maią bydź rewidowane, lecz tylko zaplombowane, a to z powodu, że we wszystkich wyżéy wymienionych miastach znayduią się Officyaliści celni, którzy stosownie do trwaiących przepisów, a mianowicię podług przytoczonéy na wstępie ninieyszego urządzenia instrukcyi i rewizyą przybyłych do rzeczonych miast towarów, lub obiektow i pobor cła od takowych, uskuteczniać mogą i powinni.

§ 2. Równie rewizyi i ocleniu przy wchodzie do kraiu niepodpadaią towary i obiekta, adressowane do wyszczególnionych wyżéy miast, a przeznaczone dla mieszkanców wsi wspomnionym miastom przyległych. Gdy więc te towary i obiekta

przybędą do takowych miaſt, Officyaliści celni w tychże miaſtach uſtanowieni, dopiero pociągać będą przybyłe towary do rewizyi i oclenia w sposób dotąd praktykowany, to ieſt: pocztamt i expedycye pocztowe nie powinny nadeszłych pocztą pakietow prędzéy wydawać właścicielom, lub tym pod których adreſſem nadeszły, dopokąd im okazany nie będzie kwit zapłaconego cła, a Officyaliści celni w tedy, gdy poczta przybywa, udawać się maią na expedycye pocztowe, w celu przeluſtrowania kart pocztowych, wypisywania z nich przybyłych pakietów, zgoła dopełnienia tytułu o expedycyach towarów pocztą do kraiu wchodzących sub A. ad 2m obiętego inſtrukcyi tyczącéy się pobierania i kontrollowania cła, do któréy się iuż na wſtępie niniéyszego urządzenia odwołano.

§ 3. Co do miaſt wyżey w § 1. niewymienionych, i bez Officyaliſtów celnych będących, powinni Officyaliści Komor celnych nadgranicznych w mieyscach tych, gdzie się znayduią expedycye, czyli raczéy pocztamty nadgraniczne, przy każdém nadeyściu poczty przeluſtrować karty pocztowe, i przekonywać się czyli i iakie przybyły pakiety przeznaczone do miaſt w § 1. niewyszczególnionych, lub proſto na wsie. Po takowém przeluſtrowaniu powinni Officyaliści celni graniczni bez zwłoki uskuteczniać rewizyą przybyłych pak i obrachowywać należące się od znalezionych w pakach towarów i obiektów cło; poczém towary i obiekta na powrót do pak włożą, i te należycie zaplombuią. Cała ta czynność niepowinna nigdy trwać dłużéy, nad iednę godzinę przeznaczoną do expedycyi poczt wozowych, gdyż poczta żadnym sposobem z powodu expedycyi celnéy na granicy przytrzymywaną bydź niemoże. Z tego przeto względu za każdém przybyciem poczty, przynaymniéy dwóch Officyaliſtów celnych udawać się powinno na expedycye pocztowe koncem dopełnienia tego wszyſtkiego, co wyżéy przepisaném zoſtało. Szczególniéy poleca im się naywiększa oſtrożność przy otwieraniu pak z towarami i upakowaniu tychże na powrót. Jeżeli albowiem w zaplombowanych przez nich pakach towary i obiekta, z powodu złego zapakowania, w dalszey swéy drodze podpadać będą zpsuciu, lub też ieżeliby z zaplombowanych należycie pak bez nadwerężenia oſtatnich, co zaginąć miało, w tedy Officyaliści celni za wynikłą szkodę odpowiedzialnemi będą, i po wyindagowaniu intereſſu do wynadgrodzenia takowéy znagleni zoſtaną.

Kwity z obrachowanego cła od znalezionych w pakach towarów, officyaliści celni bez zwłoki wręczać będą expedycyi pocztowéy, która obowiązana ieſt wyrachowane cło Officyaliſtom celnym forszusować.

Że iednak takie zdarzać się mogą przypadki, gdzie expedycye pocztowe iuż to z powodu znacznéy bardzo należytości celney, iuż też braku pieniędzy w kaſſie pocztowéy, nie będą w ſtanie forszusować wyrachowanego cła; przeto Officyaliści w takich zdarzeniach na wręczone expedycyi pocztowéy kwity celne żądać i odbierać będą od teyże zaświadczenia, dowodzące: wiele wyrachowane cło wynosi, a te zaświadczenia Officyaliści załączać maią do swego regeſtru względem nadeszłych pocztą towarów, zupełnie oddzielnie utrzymywać się maiącego. Naypoźniey w sześć tygodni od daty wydanych przez expedycye pocztowe zaświadczen rachuiąc, obowiązkiem tychże będzie, należące się skarbowi cło wnieść do kaſſy celnéy, ponieważ w rzeczonym czasie mogą, i powinny ściągnąć sobie należytość od intereſſentów czyli

właścicieli towarów. Officyaliści celni zaś dopilnować powinni pod własną odpowiedzialnością, by należytość kredytowana w powyższym sposobie w czasie oznaczonym regularnie wniesioną była przez expedycye pocztowe do kassy celnéy, która na wniesienie summy wydawać będzie expedycyom pocztowym zakwitowania na białym papierze z powodu, że istotne kwity celne drukowane iuż przy nadeyściu do kraiu towarów i obiektów, wydane zostały. W koncu każdego miesiąca powinny Komory celne wchodowe, weszłą podług regestru pocztowego perceptę celną, przenosić do dziennika celnego, a w koncu każdego kwartału, wypisawszy z regestru pocztowego niekomportowane ieszcze do skarbu kwoty do regestru pocztowego na przyszły kwartał służyć maiącego, odeszlą pierwszy, to iest regestr za kwartał upłyniony, razem z drugiemi regestrami zwyczaynemi celnemi do rewizyi kalkulatury.

§ 4. Ponieważ powyższemi §§mi włożony iest na Officyalistów celnych obowiązek przelustrowania kart pocztowych, przeto czyniąc zadosyć takowemu obowiązkowi, powinni na to uważać, ażeby przelustrowanie kart rzeczonych z należytą ostrożnością, i dyskrecyą, a nie z samowolném bez wiedzy Officyalistów pocztowych odrywaniem pakietów, i przeszkadzaniem expedycyi pocztowéy, uskuteczniane było. Officyalistów zaś pocztowych iest powinnością Officyalistom celnym oddawać karty pocztowe bez zwłoki, czyli spoźnienia do zlustrowania.

DZIAŁ II. O expedycyach towarów i obiektów pocztą tranzyto przez Xięstwo Warszawskie przechodzących.

§. 5. Ponieważ instrukcya względem kontrollowania cła tranzytowego pod d. 20. Lipca 1810. roku wydana, w rozdziale IV. potrzebne i dostateczne obeymuie przepisy; przeto Officyaliści celni i pocztowi i nadal do takowych stosować się będą, z tą tylko odmianą: że expedycye pocztowe od forszusowania cła tranzytowego są wolne z powodu, że dekretem Nayiaśnieyszego Pana z dnia 29 Listopada 1811. cło tranzytowe zupełnie uchylonem zostało, i że tylko koszta expedycyi, iako to: wagowe, kwitowe i za plomby od towarow tranzytowych pobierać można, ktorą to wyliczoną należytość expedycye pocztowe od towarow pocztą transito idących i na dal Komorom celnym forszusować będą.

DZIAŁ III. O towarach i obiektach z Xięstwa Warszawskiego pocztą za granicę wychodzących.

§. 6. Produkta i obiekta oddawane na expedycye pocztowe w miastach tych, ktore wyżéy w § 1. są wymienione przed odesłaniem takowych pocztą za granicę, podpadaią rewizyi mieyscowych Officyalistow celnych, ktorzy natychmiast cło exytowe, stosownie do przepisow Instruktarza generalnego pobierać maią. Przeto expedycye pocztowe pak za granicę przeznaczonych prędzéy przyymować nie będą, dopokąd interessent wraz z takowemi nie okaże kwitu z opłaconego cła.

§ 7. Że wszelkie towary zagraniczne pro consumo iuż oclone niemniéy fabrykata kraiowe maią exito wolne; więc na takowe Officyaliści celni wydawać nie bę-

dą kwitow celnych, lecz kwity zaświadczaiące, bez ktorych expedycyom pocztowym rownie wolno nie będzie przyymować pak za granicę przeznaczonych.

§ 8. Kwity celne i zaświadczaiące na towary i obiekta za granicę przeznaczone, expedycye pocztowe dołączać będą do pak odchodzić pocztą maiących a Komory graniczne celne, takowe kwity do swych odbierać maią regestrow w dowod istotnego wychodu towarow lub obiektow.

§ 9. W miastach w § 1. niewyszczegolnionych, ani towarow, ani też produktow przeznaczonych do wychodu z kraiu expedycye pocztowe, in regula przyymować nie będą, ieżeli interessent razem z pakami nie odda expedycyom pocztowym kwitu celnego lub zaświadczaiącego, wydanego przez Urząd celny iednego z tych miast, i mieysc, ktore w § 1. są wymienione.

§ 10. Gdyby iednak uzyskanie kwitow w powyższym § wymienionych, z powodu znaczney odległości miast w § 1. wyrażonych, dla interessenta miało bydź rzeczą zbyt trudną, w takim razie expedycye pocztowe zainformować maią oddawaiących pakiety, iż te przy wychodzie z kraiu będą przytrzymane dla zrewidowania, i pobrania cła exytowego z powodu: że każdy obiekt bez kwitu celnego, lub zaświadczaiącego pocztą przesyłaiący się, uważanym bydź musi, iako zagraniczny ieszcze nieoclony.

§ 11. Jeżeli pomimo informacyi wzwyż rzeczoney interessent życzyć sobie będzie, ażeby iego towary lub obiekta bez kwitu celnego lub zaświadczaiącego pocztą wyexpedyowane były, na ten czas expedycye pocztowe, przychylać się mogą do takowego żądania; pocztamty czyli expedycye pocztowe nadgraniczne, zaś nadeszłe pakiety przytrzymawszy, takowe do rewizyi Officyalistow celnych granicznych podawszy, a od tych o ilości należącego się skarbowi cła ewektowego wiadomość powziąwszy, nie w przod pakiety rzeczone za granicę wyexpedyuią, dopokąd do expedycyi pocztowey mieysca tego, z kąd paki nadeszły wyrachowanego cła nie odbiorą i dopokąd takowe do kassy Komory graniczney celney komportowaném niezostanie. Z tego wynika, iż pocztamty graniczne w takich zdarzeniach korrespondować powinny z temi expedycyami pocztowemi, ktore towary i obiekta przeznaczone do wychodu z kraiu przyięły na pocztę bez kwitu celnego, lub też kwitu zaświadczaiącego, a expedycyow tych będzie obowiązkiém ściągnąć wyrachowane nad granicą cło ewektowe od wysyłacza towarow i obiektow; niemniey przesyłać ściągnięte pieniądze franco tym poczt-amtom nadgranicznym, ktore pakiety przytrzymały.

§ 12. Komory graniczne celne, na ktore obiekta i towary bez kwitow celnych lub zaświadczaiących pocztą wychodzić będą, w celu powzięcia wiadomości o ilości przybyłych pak, uskutecznienia rewizyi, tudzież wyrachowania cła exytowego, za każdém przybyciem poczty za granicę przeznaczoney, delegować powinny natychmiast Officyalistow celnych, zgoła dopełniać będą przepisow wyżey w § 3. umieszczonych, a co do poboru cła stosować się do § 11. ninieyszego urządzenia.

W Warszawie dnia 15. Czerwca 1812.

Radzca Stanu Dyrektor jeneralny skarbu zastępuiący Min. skarbu. **Łuba.**

J. Czyżewski, Sekr. jen.

Paweł Dittmar, Intendent jeneralny skarbu i Szef wydziału dochodow niestałych.

II. Obwieszczenia.

Z wydziału policyynego.

PREFEKT departamentu Płockiego. W skutek reskryptu JW. Miniſtra policyi z dnia 22. Czerwca r. b. zalecam wszyſtkim JJPP. Burmiſtrzom, WW. Woytom, dominiom i Sołtysom, w obwodzie departamentu Płockiego znayduiącym się, aby ſledzenie po swych gminach" czyli Ur. Karolina Auguſta Ludwika Saurzapf z domu Szaurothe małżonka niegdyś Generała Polskiego Saurzapf ieszcze żyie, lub nie? czyli zoſtawiła dzieci, lub innych iakich Sukcesſorów? czyli teſtament w sposobie przepisanym zrobiła? oraz iakie są iego oznaczenia? niemniey iak wysoko maiątek iéy pozoſtały oszacować można,,? przedsięwzięli, a powziąwszy takową wiadomość, na wszyſtkie powyższe szczegoły odpowiadaiący iak nayspiesznièy Podprefektowi właściwemu zdali rapport.

Ninieysze obwieszczenie, w dzienniku departamentowym umieszczone, aby doszło każdego wiadomości, Burmiſtrze i Woyci w zwyczaynym sposobie po gminach ogłoszą, i że się tak ſtało, przed Podprefektami udowodnią.

W Płocku, dnia 17. Lipca 1812.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

DYREKTOR skarbu publicznego departamentu Płockiego.

W skutku reskryptu JW. Miniſtra skarbu z dnia 15. Czerwca 1812 wiadomo czyni wszyſtkim, iż wolno ieſt każdemu, ochotę dysdrybuowania czyli sprzedawania papieru ſtęplowego maiącemu, czy to chrześcianowi, żydowi lub innego wyznania, trudnić się dyſtrybucyą materyałów ſtęplowych, byle zakupował takowe z magazynu głownego ſtępla za gotowy pieniądz, i warunki inſtrukcyą w roku 1809 i regulaminem z dnia 1. Marca r. b. obięte, wykonywał.

Pretendenci więc dyſtrybuowania papierem ſtęplowym w sposobie powyższym zgłosić się mogą do Dyrektora skarbu, a wszelką łatwość

w zakupieniu ogółowém papieru, według swéy możności, lub chęci znaydą.

Płock, dnia 18. Lipca 1812.

J. Grądzielski.

PODPREFEKT powiatu Pułtuskiego. W gminie 23. Jackowskiey, a mianowicie we wsi Kędzierzawicach, w powiecie tuteyszym położonéy odebrane zostały trzy konie podług następnego opisu:

1. Koń biały bez odmiany, na iedno oko szlepy, lat 10 maiący.
2. Koń z kara kasztanowaty, nogi po pęciny białe, rownie lat 10 maiący.
3. Klacz kasztanowata z zrebięciem lat 12 maiąca.

Ktoby więc z Publiczności rozumiał się bydź prawym pomienionych koni właścicielem, wzywam go, aby świadectwo urzędowe, wymienieniaiące lata, sierć, odmiany i cenę utraconych koni w biorze mém złożył, a własność swą bez wszelkiego zamitrężenia odbierze.

Pułtusk, dnia 20. Lipca 1810.

Broniewski.

Urząd wykonawczy Sądu pokoiu powiatu Wyszogrodzkiego w departamencie Płockim.

Podaie do publiczney wiadomości: iż w dniu 21. Sierpnia r. b. sprzedawana będzie Berlinka z rekwizytami temi, iako to: linami, masztem, deskami do okrywania zboża, na rzece Wiśle pod mostem przy mieście Płocku będącym teraz znayduiąca się, Jmc Panu Janowi Pahl Berliniarzowi zatradowana, ato za gotową zapłatę w grubey monecie kurant więcey daiącemu, na żądanie starozakonnego Hiller Marcus Praga kupca z miasta Wyszogroda.

W Płocku, dnia 18. Lipca 1812.

Wichrowski, Komor Sądowy.

Urząd wykonawczy Sądu pokoiu powiatu Wyszogrodzkiego w departamencie Płockim.

Podaie do publiczney wiadomości: iż w dniu iedenastym Sierpnia r. b. tu w mieście Płocku przy ulicy Żydowskiey nad przykopem,

przez Sądową licytacyą o godzinie 9. zrana sprzedawany będzie w sztukach drylich, i płotno grube w wałach wielkich starozakonnemu Joseph Marcus Pozner kupcowi miasta Płocka zatradowany, na żądanie starozakonnego Kelmana Rosenblit z Jarosławia, więcey daiącemu w grubey srebrney monecie kurant zwaney i przybicie otrzymuiącemu.

W Płocku, dnia 18. Lipca 1812.

Wichrowski, Komor Sądowy.

Woyt gminy Pomichowskiéy, ekonomyi koronney Zakroczymskiéy.

Podaie do publiczney wiadomości: iż w gminie tuteyszéy znayduie się obcych koni 2. ktore z pastewniku zaięte, 1 klacz skaro gniada; 1 kon płowy z odmianiami. O takowe iuż od dni 10. tu znayduiące się, żaden właściciel się niemeldował. Maiący przeto do ktorego z tych koni prawo, niech się w przeciągu dni 20. zgłosi u Woyta gminy, a udowodniwszy prawo własności i zwrociwszy koszta utrzymywania, co iego będzie, odbierze.

W Pomichowie, dnia 12. Lipca 1812.

Mogiłowski, Z. W.

W nocy w dniu 21. Lipca r. b. we wsi Sońsku powiecie Przasnyskim na probostwie skradziono klacz kasztanowatą, rosłą, bez odmiany, dwa siodła angielskie, pierzynę puchową cwilichem moskiewskim rozowym powleczoną, piernat, poduszki i inne rzeczy, ktoby takowe rzeczy dostrzegł, raczy na pocztę przez miasto Ciechanów proboszcza we wsi Sońsku zawiadomić.

Sprzedaż z nakazu Sprawiedliwości.

Dnia 16. Sierpnia 1812 o godzinie 9. rano na placu targowym w mieście Dobrzyniu nad Drwęcą leżącém, sprzedawane będą, więcey daiącemu i przybicie otrzymuiącemu sprzęty, składaiące się z bryczki i sanek, żatradowane na żądanie Ur. Sonnenberg Patrona Trybunału Płockiego i Kuratora massy po Ignacym Działyńskim, za gotową zapłatę.

Płock, dnia 31. Lipca 1812.

Miłodroski, Komornik.